

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]
PROVERBE

CAPITOLUL 28

- 1 Cel rău fuge fără să fie urmărit,
dar cel neprihănit
îndrăznește ca un leu tânăr. –
- 2 Când este răscoală într-o țară, sunt
mulți capi, dar cu un om priceput și
încercat, domnia dăinuie. –
- 3 Un om sărac care apasă pe cei obijduiți
este ca o rupere de nori
care aduce lipsă de pâine. –
- 4 Cei ce părăsesc Legea laudă pe cel rău,
dar cei ce păzesc Legea se mânie pe el. –
- 5 Oamenii dedați la rău nu înțeleg ce este
drept, dar cei ce caută pe Domnul
înțeleg totul. –
- 6 Mai mult prețuiește săracul care umblă
în neprihănirea lui, decât bogatul
care umblă pe căi sucite. –
- 7 Cel ce păzește Legea este un fiu
priceput, dar cel ce umblă cu cei
desfrânați face rușine tatălui său. –
- 8 Cine își înmulțește avuțiile prin dobândă
și camătă le strânge pentru cel
ce are milă de săraci. –
- 9 Dacă cineva își întoarce urechea ca să
n-asculte Legea, chiar și rugăciunea lui
este o scârbă. –

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG!

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !**
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

10 Cine rătăcește pe oamenii fără prihană
pe calea cea rea cade în groapa pe care a
săpat-o, dar oamenii fără prihană
moștenesc fericirea. –

11 Omul bogat se crede înțelept, dar
săracul care este priceput îl cercetează. –

12 Când biruie cei neprihăniți, este o mare
slavă, dar când se înalță cei răi,
fiecare se ascunde. –

13 Cine își ascunde fărădelegile nu
propășește, dar cine le mărturisește și se
lasă de ele capătă îndurare. –

14 Ferice de omul care se teme necontenit,
dar cel ce-și împietrește inima
cade în nenorocire. –

15 Ca un leu care răcnește și ca un urs
flămând, așa este cel rău
care stăpânește peste un popor sărac. –

16 Un voievod fără pricepere își
înmulțește faptele de asuprire, dar cel ce
urâște lăcomia își lungește zilele. –

17 Un om al cărui cuget este încărcat cu
sângele altuia, fuge până la groapă :
nimeni să nu-l oprească. –

18 Cine umblă în neprihănire găsește
mântuirea, dar cine umblă pe două căi
strâmbe cade într-o groapă. –

19 Cine își lucrează câmpul are belșug de
pâine, dar cine aleargă după lucruri de
nimic are belșug de sărăcie. –

[Continuarea în numărul viitor]

Editorial. Ceva despre râs, dar nu de râs (I)

„Ferice de poporul care cunoaște strigătul de bucurie! Ei umblă în lumina feței Tale, Doamne !” (Psalmul 89 : 15)

Câte un om de afaceri șiret a râs când i-a reușit o înșelăciune așa de bine, încât el a devenit bogat, iar alții săraci. Dar a râs prea devreme. Lacrimile și tânguirile văduvelor înșelate și a oamenilor de afaceri ruinați s-au suit la Dumnezeu.

Morile lui Dumnezeu macină încet, dar foarte mărunț ; vine ceasul când râsul înșelătorului șiret se va preschimba în vaiete de durere.

El a făcut-o doar așa de isteț, încât nici un judecător să nu-l descopere, dar în socoteala lui el a uitat pe Unul care vede tot, care-l va apuca la timpul potrivit și-l va chema în fața scaunului de judecată.

Câte unul a râs când a ajuns cu o față la ținta după care tindea pofta lui, când i-a vândut lui cinstea și fericirea ei, pentru că s-a lăsat prinsă în mrejele ademenirilor și ale jurămintelor lui de dragoste.

Apoi a râs, iar când a fost scăpat de prietena supărătoare, care îl deprima cu copilul și cu pretențiile ei ; el se mută într-un alt loc, ca să nu mai audă și să nu mai vadă nimic despre ea și ea nimic despre el ; el se însoară și timpul a așternut uitarea peste trecut, cum spun oamenii. Dar el a râs prea devreme.

Când apoi s-a îmbolnăvit și au venit orele lungi și tăcute, atunci statura ei s-a ridicat în fața lui, așa cum mergea odinioară cu el, înfloritoare și veselă și cum după aceea îl implora printre lacrimi pentru milă.

Scrisorile în care se plângea de nevoia ei și a copilului ei – da, scrisorile care atunci au fost aruncate în sobă, care au ars până s-au făcut cenușă, acelea ard acum în memoria și în conștiința lui – acum nu mai râde.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Când tinerii sunt veseli în bucuria lor, când în cercul familiei bucuria și veselia îi unesc pe părinți și copii – ce daruri dumnezeiești !

Când o mamă fericită își strânge copilul la inima ei răsând, când tatăl îmbrățișează cu bucurie pe fiul care se întoarce acasă – daruri dumnezeiești !

Când după o lungă călătorie, după multă oboseală, primejdie și furtuni este ridicat pavilionul patriei și se îndreaptă către port, iar piciorul fiilor loiali pășește pe pământul patriei și în casa părintească, să nu fie acolo răs și bucurie ?

Când învingătorii se întorc acasă din războaie sângeroase, când Dumnezeu le dă înapoi părinților pe fiul lor, soției pe soț, copiilor pe tată – ce răs de bucurie pe fețele care înainte priveau așa de serios în viitor !

Când un greu încercat copil al lui Dumnezeu surâde printre dureri, mângâie și înviorează pe alții pentru că în suferința lui gustă dragostea lui Dumnezeu și îi mulțumește Tatălui, care face totul bine ; aceasta este un lucru prețios înaintea lui Dumnezeu.

Când un creștin muribund îi salută cu o ultimă privire de dragoste pe cei scumpi, care stau în jurul patului său și zâmbește în pace pentru că ochii lui au privit deja prin văl acolo unde el Îl va întâlni pe Isus, pe Domnul său iubit, - aceasta este cununa sfântă a oricărui răs și a oricărei bucurii care sunt văzute pe pământ ; cine poate să vadă și să trăiască aceasta, acela a aruncat o privire în locașul sfânt al lui Dumnezeu ...

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* : IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE CONCIZIE

• Adu vorba, spune ce-ai de spus și fii scurt ! SANAI [Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDIÉ ONOMASTICĂ | Robert

• Împrumut modern din apusul Europei unde, sub diferite forme, este foarte frecvent, **Róbert** este un vechi nume de origine germanică atestat încă din sec. 6 sub forma **Hródebert**.

La origine un compus, acesta este format din două elemente curențe în antroponimia germanică : *hrod* -, *hroth* – „faimă” și ... *berth* „strălucitor, ilustru, celebru” ... [Mică enciclopedie onomastică, de C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, București, 1975]

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

• **Numero deus impari gaudet** (lat. „Zeilor le plac numerele neperechi”) - versul 76 din *Egloga* a VIII-a a lui Vergiliu. Într-adevăr, numerele 3, 7, 9, 13 se bucurau în antichitate de o deosebită trecere, de unde superstiția că aceste cifre ar avea o putere magică. Și fiindcă le plăceau numerele neperechi, zeii au hotărât că Parcele să fie *trei*, Grațiile – *trei*, minunile lumii să fie șapte, șapte – cerurile, nouă – muzele ...

Pitagora considera nemuritoare numerele impare, fiindcă ele se puteau împărți în două părți egale de unități.

Chiar și medicina antică, în frunte cu Hipocrat, părintele ei (sec. V î.e.n.), a atribuit numerelor neperechi o anumită putere enigmatică ; copilul se naște la 9 luni (sau la 7), a șaptea zi să fie decisivă pentru bolnavii contagioși sau operați etc. În sistemul lui Pitagora, numărul 7 era de altfel denumit „numărul medical” sau „climateric” ... [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 9

MISIONARI MORAVIENI

Doamne, schimbă starea aceasta ! Aprinde și pe credincioșii de azi cu spirit misionar !

În 1733, unii dintre frații moravieni au plecat misionari în Groenlanda, țară a ghețarilor și a gerurilor cumplite.

În 1734, au plecat misionari la indienii din America de Nord. În 1735, de la Herrnhut au plecat misionari în Surinam. În 1736, dintre frații moravieni au plecat câțiva misionari în Africa.

În anul 1737, câțiva s-au dus misionari la poporul samoyedic, de la Oceanul Arctic. În 1740, câțiva de la Herrnhut au luat drumul spre Alger și Ceylon (azi Sri Lanca). În 1742, dintre ei au plecat misionari în China.

În 1747, au plecat misionari în Persia. În 1752, de la Herrnhut au plecat misionari în Etiopia și Labrador.

Apoi, familii întregi au plecat ca misionari în Rusia, în insulele din Marea Caraibelor și în Asia.

În timp de 150 de ani, biserica moraviană a dat 2.158 misionari.

Un record neegalat de nici o altă biserică. La început biserica din Herrnhut avea doar 600 membri și totuși în decursul anilor a fost gata mereu să trimită noi misionari.

O caracteristică deosebită a acestor misionari e că toți au acceptat voluntar să plece. Biserica nu i-a trimis și nu a purtat răspunderea materială, ci doar s-a rugat pentru ei. Fiind buni meseriași, fiecare s-a întreținut pe sine și familia sa, nu au fost o povară pentru biserică, care în nici un caz nu ar fi putut asigura salarii la atâția.

Dar, cu atât mai mult lucrarea lor strălucește peste veacuri. Azi, sunt mulți care primesc salarii, ca să vestească Evanghelia, iar ei trândăvesc. În Surinam și în Indiile de vest au înfruntat boli și moarte.

În Guiana, din 160 misionari, 75 au fost secerăți de malaria tropicală și intoxicații. Andrei Rittmarisberger a murit la șase luni după ce a pus piciorul pe insulă. David Zeisberger a lucrat 62 de ani între triburile de la Huron.

Într-o duminică dimineța, din august 1781, biserica și curtea au fost invadate de bande de indieni, care au dat foc bisericii și casei unde locuia, și focul a distrus toate cărțile lui, manualul de gramatică ce îl redactase pentru indieni, traducerea Bibliei, care a fost terminată, dar încă nu era tipărită, toate cântările prelucrate în limba indiană și toate notițele lui de predici ; toate au fost prefăcute în scrum.

Era munca de o viață de om. El însă nu a disperat, ci s-a apucat și le-a lucrat din nou.... [Continuarea în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. [IOAN 3 : 16]

„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”